

dosarul nr. 2ra-1240/18

prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău

Judecătorul: A. Ciubotaru

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: V. Sîrbu, A. Pahopol, A. Bostan

ÎNCHEIERE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecătorul

judecători

Svetlana Filincova,

Victor Burduh,

Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Grădinaru Victor,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grădinaru Victor
împotriva Societății Comerciale „Romalex-Service” Societate cu Răspundere
Limitată cu privire la încasarea restanței salariale și compensarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018,

C O N S T A T Ă :

La 21 decembrie 2015, Grădinaru Victor a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Societății Comerciale „Romalex-Service” Societate cu Răspundere
Limitată (în continuare SC „Romalex-Service” SRL, cu privire la încasarea
restanței salariale și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Grădinaru Victor a indicat că, începând cu
11 octombrie 2011 a fost angajat la antrepozitul vamal SC „Romalex-Service” SRL
pe adresa mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. Ciorescu, 2, în funcție de paznic în
baza contractului individual de muncă nr. 28 din aceeași dată. Conform
contractului individual de muncă s-a stabilit regimul de muncă de 40 ore pe
săptămână, 8 ore pe zi, pentru un salariul lunar de 3000 lei.

Grădinaru Victor a menționat că, de fapt a muncit la SC „Romalex-Service”
SRL 240 - 264 ore lunar și nu doar 8 ore pe zi sau 40 ore săptămânal, așa cum
prevedea contractul individual de muncă.

Reclamantul a mai indicat că, a început să se indigneze referitor la modalitatea de calcul a salariului și pârâtul în luna mai 2012, sub pretextul de a achita salariul pe ore a schimbat condițiile de plată și a introdus suma de 1300 lei la 168 ore. Dar de fapt, reclamantul lucra în continuare 240 – 264 ore pe lună și primea un salariu mai mic de 2 817 lei.

Reclamantul a precizat că, începând cu data de 01 martie 2013 s-a schimbat regimul de muncă, creându-se 4 schimburi, lucra câte 168 – 192 ore pe lună cu tariful de 1 570 lei și primea pe lună pentru 168 ore – 1 832 lei, iar pentru 192 ore – 2 356 lei. Reieșind din faptul că a lucrat din luna octombrie 2011 până la 01 martie 2013 în 3 schimburi nu i s-a achitat pentru orarele suplimentare de muncă suma de 91069 lei.

Grădinaru Victor a indicat că, dovada faptului că a lucrat ore suplimentare, se poate face prin Registrul de predare-primire a schimburilor care se afla la postul de la poarta terminalului unde și-a desfășurat activitatea, adică terminalul vamal Chișinău intern 4 Cricova.

Reclamantul a precizat că a omis termenul de adresare în instanța de judecată, deoarece administratorul SC „Romalex - Service” SRL îl asigura că î-i va achita restanța salarială integral, ceea ce nu a făcut nici până în prezent, iar despre refuzul pârâtului de a-i achita salariul restant a aflat în luna august 2015, atunci când angajatorul i-a declarat că nu-i va achita salariul solicitat.

Grădinaru Victor a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea forțată din contul pârâtului a restanței salariale în sumă de 91069 lei, repunerea în termenul de adresare în judecată în baza art. 116 Cod de procedură civilă, obligarea pârâtului de a prezenta registrul de dare-primire a schimburilor de la poarta Terminalului Vamal Chișinău intern 4 Cricova pentru perioada 2011 – 2015, numirea unei expertize contabile prin care să se stabilească recalcularea salariului reclamantului începând cu data de 11 octombrie 2011 și până la data concedierii, aplicarea sechestrului asupra sumelor de bani de pe conturile bancare ale pârâtului, în scopul asigurării acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei Grădinaru Victor a depus o cerere suplimentară prin care a solicitat declararea nulă a acordurilor adiționale la contractul individual de muncă emise de SC „Romalex - Service” SRL pe sumele de 1300 lei, 1570 lei, 1650 lei, 1900 lei, calcularea inflației pentru fiecare an și a indexației, repararea prejudiciului moral pentru patru ani la procentul de inflație și 30 % din suma prejudiciului moral (vol. I, f. d. 63 verso).

Prin hotărârea din 11 martie 2016 a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de Grădinaru Victor a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 30 martie 2016, Grădinaru Victor a depus apel nemotivat, iar la 02 septembrie 2016 cerere de apel motivată împotriva hotărârii Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 11 martie 2016,

solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă astfel cum a fost formulată.

Prin decizia din 02 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Grădinaru Victor, casată hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 martie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea lui Grădinaru Victor cu privire la repunerea în termen, a fost respinsă ca tardivă cererea lui Grădinaru Victor cu privire la încasarea restanței salariale pentru perioada 11 octombrie 2011 – 20 decembrie 2012 și a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lui Grădinaru Victor cu privire la încasarea restanței salariale pentru perioada 21 decembrie 2012 - 02 iulie 2015 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 03 martie 2017 Grădinaru Victor a contestat-o cu recurs, solicitând casarea decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016 și a hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 martie 2016, cu remiterea pricinii la rejudecare sau după caz, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, încasarea forțată din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a diferenței salariale în sumă de 91069 lei și a cheltuielilor de judecată cu numirea unei expertize contabile prin care să se stabilească recalcularea salariului recurentului începând cu data de 11 octombrie 2011 până la data concedierii acestuia conform prevederilor din Codul muncii.

Prin decizia din 12 mai 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul depus de Grădinaru Victor, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016, cu remiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La 01 august 2017, Grădinaru Victor a depus cerere prin care a solicitat conform art. 328 – 331 și art. 90 din Codul Muncii, să fie încasat adăugător din contul SC „Romalex-Service” SRL salariul conform contractului individual de muncă în mărime de 3000 lei pe lună, și despăgubiri morale pentru toată perioada de la eliberare și până la adoptarea unei hotărâri definitive (f.d 52-53 vol.2).

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Grădinaru Victor, casată hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 martie 2016, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Grădinaru Victor către SC „Romalex-Service” SRL cu privire la încasarea restanței salariale și a cheltuielilor de judecată și emisă o hotărâre nouă potrivit căreia: Se respinge cererea lui Grădinaru Victor cu privire la repunerea în termen. Se respinge ca tardivă cererea lui Grădinaru Victor împotriva SC „Romalex-Service” SRL cu privire la încasarea restanței salariale pentru perioada 11 octombrie 2011-20 decembrie 2012. Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a lui Grădinaru Victor împotriva SC „Romalex-Service” SRL cu privire la încasarea restanței salariale pentru perioada 21 decembrie 2012-02 iulie 2015, declararea nulă a acordurilor adiționale la

contractul individual de muncă emise de SC „Romalex-Service” SRL, calcularea inflației pentru fiecare an și a indexației, încasarea prejudiciului moral în cuantum de 30 % din procentul de inflație și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea poziției date, Curtea de Apel a concluzionat că instanța de fond a soluționat eronat cauza în raport cu aspectele de fapt și de drept, nu a elucidat pe deplin circumstanțele speței, a admis erori în aprecierea probatoriului administrat și în interpretarea normelor legale, în consecință hotărârea emisă fiind neîntemeiată, motiv din care apelul declarat de Grădinaru Victor urmează a fi admis.

La 02 mai 2018 Grădinaru Victor a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018 prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018 și hotărârea judecătoreiei Râșcani, mun. Chișinău din 11 martie 2016, cu remiterea pricinii la rejudecare sau după caz, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, încasarea forțată din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a diferenței salariale în urma recalculării efectuate conform Constituției Republicii Moldova, Codului Muncii și contractului individual de muncă de o expertiză independentă completă numită de instanța de judecată cu încasarea impozitelor în bugetul statului conform prevederilor legale, repunerea în termenul de adresare în judecată conform Constituției Republicii Moldova, art. 16 din Codul de procedură civilă și art. 355 pct.2 din Codul Muncii, numirea unei expertize contabile independente complexe prin care să se stabilească recalcularea salariului recurentului începând cu 11 octombrie 2011 și până la data concedierii din funcție 06 iulie 2015, cu toate prevederile Codului Muncii, inclusiv art.145, compensarea despăgubirilor morale și materiale în sumă de 30 % din suma totală în urma recalculării salariului pe perioada 11 octombrie 2011 – 06 iulie 2015 și în rezultatul dezvoltării drastice a valutei naționale, în conformitate cu prevederile Constituției Republicii Moldova și a Codului Muncii încasarea adăugătoare din contul SC „Romalex-Service” SRL salariul conform contractului individual de muncă în mărime de 3000 lei pe lună și despăgubiri morale pentru toată perioada de la eliberarea din funcție 06 iulie 2015 și până la adoptarea unei hotărâri definitive pe acest dosar, conform cererii nr. 21085 din 01 august 2017 când se afla dosarul la Curtea de Apel Chișinău, aplicarea sechestrului asupra sumelor bănești de pe conturile bancare ale SC „Romalex-Service” SRL în scopul asigurării acțiunii, încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei contabile din contul SC „Romalex-Service” SRL, dar și solicitări ce țin de aspectul organizatoric al ședinței de judecată.

În motivarea recursului recurentul a menționat că de către instanța ierarhic inferioară nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei. Circumstanțele importante pe care prima instanță le-a considerat constatate nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, iar decizia Curții de Apel Chișinău este în contradicție cu acestea.

Recurentul a indicat că de către instanța de judecată nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și cum s-au petrecut evenimentele, dar și a încălcat prevederile art.288 Codul Muncii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă (în redacția de până la 01 iunie 2018), recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 februarie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 19 aprilie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Grădinaru Victor, la 02 mai 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Grădinaru Victor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă (în redacția de până la 01 iunie 2018), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt contra Belgiei* din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef contra Greciei* din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato contra Italiei* din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen contra Norvegiei* din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan contra Armeniei* din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grădinaru Victor este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar aleagațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Grădinaru Victor ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de Grădinaru Victor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Victor Burduh

Dumitru Visternicean